

Folketingets Erhvervsudvalg

ERHVERVSMINISTEREN

1. november 2024

Besvarelse af spørgsmål 2 alm. del stillet af Erhvervsudvalget den 4. oktober 2024 efter ønske fra Hans Andersen (V).

ERHVERVSMINISTERIET

Slotsholmsgade 10-12
1216 København K

Spørgsmål:

Vil ministeren redegøre for, hvorfor det anses som relevant, at virksomheder underlagt CSR-direktivet potentielt skal rapportere på op til ca. 1200 målepunkter, når virksomheder underlagt finansiell rapporteringspligt blot skal rapportere på maksimalt 63 målepunkter?

Tlf. 33 92 33 50
Fax. 33 12 37 78
CVR-nr. 10092485
EAN nr. 579800026001
em@em.dk
www.em.dk

Svar:

Børsnoterede virksomheder og store virksomheder samt visse finansielle virksomheder er omfattet af reglerne, der følger af direktivet for virksomheders bæredygtighedsrapportering (CSRD). Reglerne er udmøntet i europæiske rapporteringsstandarder for bæredygtighed (ESRS). I disse standarder fremgår der omkring 80 oplysningskrav med samlet set cirka 1100 datapunkter. Virksomheden skal foretage en såkaldt dobbelt væsentlighedsvurdering af oplysningskravene, for at finde frem til de datapunkter, der er relevante for dem. Hvilke og hvor mange datapunkter en virksomhed skal rapportere efter, afgøres derfor af den dobbelte væsentlighedsvurdering.

Det er dermed ikke alle oplysningskrav og datapunkter, en virksomhed skal rapportere efter. Det egentlige omfang af datapunkter, som de omfattede virksomheder skal rapportere efter, er svært at skønne over, da erfaringerne med brug af standarderne for bæredygtighedsrapportering er begrænsede. Når reglerne om bæredygtighedsrapportering i en periode har været anvendt i praksis, vil det være muligt at opgøre antallet af datapunkter, som omfattede virksomheder i gennemsnit anvender i deres bæredygtighedsrapportering.

Antallet af datapunkter, som skal oplyses i den finansielle rapportering, afhænger ligeledes af en konkret vurdering af væsentlighed og relevans. En betydelig andel af de omfattede virksomheder anvender internationale regnskabsstandarder (International Financial Reporting Standards - IFRS), når de udarbejder deres finansielle regnskab. Disse standarder har et markant antal datapunkter, der kun skal oplyses, hvis de er vurderet relevante.

Hvis spørgsmålet henviser til forskellen i krav til rapportering af bæredygtighed under henholdsvis CSRD og disclosure-forordningen, skal det nævnes, at disclosure-forordningen udelukkende omfatter finansielle virksomheder, såsom kapitalforvaltere og forsikringsselskaber. Disclosure-forordningens hovedformål er at fremme større gennemsigtighed om bæredygtighedsrelaterede oplysninger i sektoren for finansielle tjenesteydelser, herunder også på finansielt produktniveau. Denne forordning har derfor et mere snævert fokus end direktivet for virksomheders bæredygtighedsrapportering, som gælder for både finansielle og ikke-finansielle virksomheder, og som favner en større bredde af temaer indenfor bæredygtighed.

Det ligger regeringen meget på sinde at understøtte både de omfattede store og børsnoterede virksomheders efterlevelse af CSRD og de indirekte berørte SMV'er. Det er derfor centralt for regeringen at skabe de nødvendige rammer for virksomhederne til at implementere CSRD på en effektiv måde, der ikke fører til unødige byrder, og samtidig skaber forudsætningerne for at tilvejebringe data, der fremmer bæredygtige investeringer.

Der henvises endvidere til besvarelse af EUU alm. del - spm. 112 af 17. oktober 2024, der beskriver relevante tiltag, som understøtter virksomhedernes arbejde med CSRD.

Med venlig hilsen

Morten Bødskov